

S. IGNATIUS M. Antiochenus († 107/110)

EPISTOLAE

Epistola ad Ephesios

PA VII, 2. Εἷς ἰατρός ἐστίν, σαρκικός τε καὶ πνευματικός, γεννητὸς καὶ 1
I, 218 ἀγέννητος, ἐν σαρκὶ γενόμενος θεός, ἐν θανάτῳ ζωὴ ἀληθινή, καὶ ἐκ Μαρίας καὶ
PG 5, 649 ἐκ θεοῦ, πρῶτον παθητὸς καὶ τότε ἀπαθής, Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ κύριος ἡμῶν.

PA XVIII, 2. Ὁ γὰρ θεὸς ἡμῶν Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς ἐκυφορήθη ὑπὸ Μαρίας 2
I, 226 κατ' οἰκονομίαν θεοῦ « ἐκ σπέρματος » μὲν « Δαυὶδ », πνεύματος δὲ ἀγίου·
PG 5, 659 ὃς ἐγεννήθη καὶ ἐβαπτίσθη, ἵνα τῷ πάθει τὸ ὕδωρ καθαρῶσι.

XIX. Καὶ ἔλαθεν τὸν ἄρχοντα τοῦ αἰῶνος τούτου ἡ παρθενία Μαρίας καὶ
ὁ τοκετὸς αὐτῆς, ὁμοίως καὶ ὁ θάνατος τοῦ κυρίου· τρία μυστήρια κραυγῆς,
ἅτινα ἐν ἡσυχίᾳ θεοῦ ἐπράχθη.

Epistola ad Trallianos

PA IX. Κωφώθητε οὖν, ὅταν ὑμῖν χωρὶς Ἰησοῦ Χριστοῦ λαλῆ τις, τοῦ ἐκ 3
I, 248 γένους Δαυὶδ, τοῦ ἐκ Μαρίας, ὃς ἀληθῶς ἐγεννήθη, ἔφαγέν τε καὶ ἔπιεν, ἀληθῶς
PG 5, 681 ἐδιώχθη ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, ἀληθῶς ἐσταυρώθη καὶ ἀπέθανεν, βλεπόντων
τῶν ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ ὑποχθονίων.

PA VII, 2. Medicus autem unus est, et carnalis et spiritualis, geni- 1
I, 219 tus et inginitus, in carne existens Deus, in morte vita vera, et ex
PG 5, 650 Maria et ex Deo, primum passibilis et tunc impassibilis, Iesus Chri-
stus Dominus noster.

PA XVIII, 2. Deus enim noster Iesus Christus in utero gestatus 2
I, 227 est a Maria iuxta dispensationem Dei *ex semine* quidem *David*, Spi-
PG 5, 660 ritu autem sancto; qui natus est et baptizatus, ut passione aquam
purificaret.

XIX. Et principem huius mundi latuit Mariae virginitas et
partus ipsius, similiter et mors Domini; tria mysteria clamoris, quae
in silentio Dei patrata sunt.

PA IX. Obturate igitur aures vestras, eum vobis quispiam loquitur 3
I, 249 sine Iesu Christo, qui ex genere David, qui ex Maria, qui vere natus
PG 5, 682 est, edit et bibit, vere persecutionem passus est sub Pontio Pilato,
vere crucifixus et mortuus est, videntibus caelestibus et terrestribus
et subterraneis.

Epistola ad Smyrnaeos

- 4 I. Δοξάζω Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν θεὸν τὸν οὕτως ὑμᾶς σοφίσαντα· ἐνόησα γὰρ ὑμᾶς κατηρτισμένους ἐν ἀκινήτῳ πίστει, ὡς περ καθελωμένους ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ σαρκί τε καὶ πνεύματι καὶ ἡδρασμένους ἐν ἀγάπῃ ἐν τῷ αἵματι Χριστοῦ, πεπληροφορημένους εἰς τὸν κύριον ἡμῶν, ἀληθῶς ὄντα « ἐκ γένους Δαυὶδ κατὰ σάρκα », υἱὸν θεοῦ κατὰ θέλημα καὶ δύναμιν θεοῦ, γεγεννημένον ἀληθῶς ἐκ παρθένου, βεβαπτισμένον ὑπὸ Ἰωάννου, ἵνα « πληρωθῇ πᾶσα δικαιοσύνη ὑπ' αὐτοῦ ».

PA
I, 274
PG
5, 708

EPISTOLA AD DIOGNETUM (saec. II)

- 5 XII. 7. Ἦτω σοὶ καρδία γνώσις, ζωὴ δὲ λόγος ἀληθῆς, χωρούμενος. 8. Οὐ ξύλον φέρων καὶ καρπὸν αἰρῶν τρυγήσεις ἀεὶ τὰ παρὰ θεῶ ποθούμενα, ὧν ὄφρις οὐχ ἄπτεται οὐδὲ πλάνη συγχρωτίζεται· οὐδὲ εὖα φθείρεται, ἀλλὰ παρθένος πιστεύεται.¹

PA
I, 412
PG
2, 1185

ARISTIDES (saec. II)

APOLOGIA (ca 140)²

- 6 Cap. VII. [...] Εἰς τοιαύτην οὖν συμφορὰν καὶ ταλαιπωρίαν ἐλθόντας ἡμᾶς οὐ παρεῖδεν ὁ πλάσας καὶ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγών, οὐδὲ ἀφῆκεν εἰς τέλος ἀπολέσθαι τὸ τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἔργον, ἀλλ' εὐδοκίᾳ τοῦ

PG
96, 912

- 4 I. Glorifico Iesum Christum Deum, qui vos adeo sapientes reddidit; observavi enim, perfectos vos esse in fide immobili, ut clavibus affixos cruci Domini Iesu Christi quoad carnem et animam et stabilitos in caritate per sanguinem Christi, plena firmaque fide credentes in Dominum nostrum vere oriundum *ex genere David secundum carnem*, Filium Dei secundum voluntatem et potentiam Dei, natum vere ex virgine, baptizatum a Ioanne, ut *impleretur ab eo omnis iustitia*.
- 5 XII. 7. Esto tibi cor cognitio, vita autem sermo verus, qui recipitur. 8. Cuius arborem ferens et fructum adipiscens semper metes, quae apud Deum desiderantur, quae serpens non attingit neque fraus attingit; neque Eva tunc corrumpitur, sed virgo creditur.
- 6 Cap. VII. [...] Cum igitur in eiusmodi calamitatem ac miseriam venissemus, minime nos despexit is a quo efficti atque in ortum producti fueramus; neque manuum suarum opus funditus perire sivit.

PA
I, 275
PG
5, 707

PA
I, 413
PG
2, 1186

PG
96, 911

¹ παρθένος π.] Auctor Evam virginem appellare videtur, Mariam virginem tamquam alteram Evam in mente habens. Cf. IUST., *Dial.*, c. 100; IREN., III, 33, 4 (FUNK).

² Exstat in « Vita Barlaam et Ioasaph » in app. op. S. Io. Damasceni (cf. CAYRÉ, I, 131; BARDENHEWER, I, 59; ALTANER, 66).

• PG 96, 861, 1077, 1189.